

SPEJDERNES MAGASIN

32. Aargang

Februar 1948

..... Nr. 1.

VED LEJRBAALET

Til de bedste Hilsener, jeg fik til Jul, regner jeg de mange Artikler fra Aviser, som jeg saa. med Beretninger om Spejdernes og Ulvenes Jule-good-turns rundt om i Troppe og Flokke Landet over. Naar jeg dertil følger det meget, der er gjort af andre Ulve og Spejdere, og som ikke nævntes i Bladene, kan jeg roligt sige, at der har været mange Beviser paa, at Spejderlovens Bud om Hjælpsomhed har været fulgt i denne Jul.

STYRKELISTEN,

det vil sige en Opgørelse over, hvormange vi er i Korpsen, er ved at blive opgjort, og I vil faa Resultatet at vide snarest. En saadan Optælling tages, hver Gang vi gaar ind i et nyt Aar, og det bliver spændende at se, hvor mange vi var den 1. Januar 1948.

UDENLANDSREJSER

bliver der næppe mange af i dette Aar, da Landet skal spare paa udenlandske Penge, men maaske lykkes det en Del Troppe at faa fremmede Spejdere hertil. Langt de fleste vil vel nok holde Sommerlejr »alene«, og der er mange gode Oplevelser i Vente paa de skønne Lejrpladser i Danmark.

SKOV-MÆNDENE

skal for første Gang have en Landsturnering, og den finder Sted omkring Begyndelsen af August paa Fyn ved Fyns Distriktets 40 Tønder Land store Grund. Udtageisen til Konkurrencen vil ske paa Divisionernes Skovmandsturneringer, og der vil sikkert blive trænet stærkt i Foraaret. For uden Tvivl vil Korpsturneringen rumme Opgaver, der kræver store spejdermæssige Færdigheder i Uden-dørsliv.

TROPPENS ØVRIGE PATRULJER

maa ogsaa lægge sig i Selen. Det er ikke mindst den Træning, som nu i de kommende

Maaneder foregaar i Patruljerne, der kommer til at betyde noget for Troppens Placering ved Divisionsturneringen.

Det er nu altid en dejlig Følelse for en Patrulje, den Dag Turneringen begynder, at møde op og vide med sig selv, at man er rustet med Færdigheder til at klare vanskelige Opgaver. Ikke blot at Patruljeføreren er klar, men at hver eneste i Patruljen er ferm til netop det, der ligger bedst for ham. Det er jo Hold-Arbejde. Naar I er ude paa Øvelse med andre Troppe, er det herligt at vide, at man har en »stærk Mand« og en god Løber i Patruljen; men til en Turnering er det mindst lige saa godt at vide, at man har en god »Kort-læser«, en god »Morsemand« og »Knobmand« for blot at nævne nogle af Patruljens »stærke Mænd«.

I husker vel, hvad jeg har sagt tidligere her ved Lejrbaalet: Ud med Patrulje-Sabotørerne, saa Patruljen bliver en fasttømret Kammerat-Gruppe, der holder sammen i alt, i Arbejde som i Leg.

LIDT FRA IFJØR

Vi kan jo alle godt lide at blive rost og haaber, at Rosen er ærligt ment. Derfor glædede det mig at modtage rosende Ord om de danske Spejdere fra en fransk Jamboree-Fører.

Han skrev i sit Brev: »Jeg synes, jeg maa sige dig, at de danske Spejdere gjorde et udmærket Indtryk ved Jamboreen og var en god Propaganda for deres Land. Lejrpladsen, de efterlod, var ren, Opvisningen var fin, Disciplinen god og sidst, men ikke mindst, de danske Spejdere smilte altid.

Naar vi franske Førere og Rovere, træt af meget Arbejde og lidt Søvn, mødte de lys-haarede, solbrændte danske Dreng med et stort Smil paa hele Ansigtet, lavede det os op og gav os nye Kræfter til at blive ved med vort Arbejde. Det skal du og dine Spejdere have Tak for.«

Jeg ønsker for 1948, at dette glade Spejder-smil maa præge alle i vort Korps.

Ort Holm

Til alle Korpsets SKOV-MÆND!

LANDS-SKOVMANDSTURNERING

Skovmænd! Til Sommer gaar det løs! — Den 3. August stævner Korpsets 240 dygtigste Skovmænd — Eliten inden for Troppenes Rækker Landet over — mod »Hylkedam« paa Vestfyn for her gennem 4 Døgn at mødes i den hidtil haardeste og mest krævende Spejderkonkurrence, der er set herhjemme!

Ved tidligere Landspatruiljeturneringer, hvor det var de arbejdende Patuljer — altsaa ogsaa de yngre Spejdere — der mødtes, maatte Kravene og Opgaverne stilles med Hensyn hertil, men ved den kommende Skovmandsturnering, hvor Deltagerne Alder ligger mellem 16 og 18 Aar, og hvor man kan regne med, at alle Deltagerne er 1ste Kl. Spejdere, er det kun rimeligt, at Kravene sættes betydeligt i Vejret. Og jeg tør love, at det ikke uden Ydelse af en stor personlig Indsats og Udholdenhed vil være muligt at løse de Opgaver, Lands-Skovmandsturneringen vil indeholde. Kort sagt — det bliver en Tørn for Mandfolk.

I kommende Numre af Magasinet vil jeg muligvis lukke lidt mere op for Posen, saa lidt af Indholdet kan sive ud; — denne Gang faar I kun nogle kortfattede Regler og Oplysninger vedrørende Deltagelsen i Turneringen:

Selve Styrkeprøven finder Sted 4.—7. August, altsaa i samfulde 4 Døgn, men Deltagerne skal alle møde paa »Hylkedam« den 3. August inden Solnedgang og tiltræde Hjemrejsen den 8. August inden Middag. Deltagerne skal altsaa have ialt 6 Dage til Raadighed for Turneringen + Hen- og Hjemrejse.

Hver Division stiller 6 Skovmænd, delt i 3 Hold à 2 Mand. Deltagerne konkurrerer mest i 2-Mands-Hold, men ved specielle store Opgaver optræder Skovmændene i 6-Mands Divisionshold. Skovmændene paa et 2-Mands Hold skal være fra samme Trop.

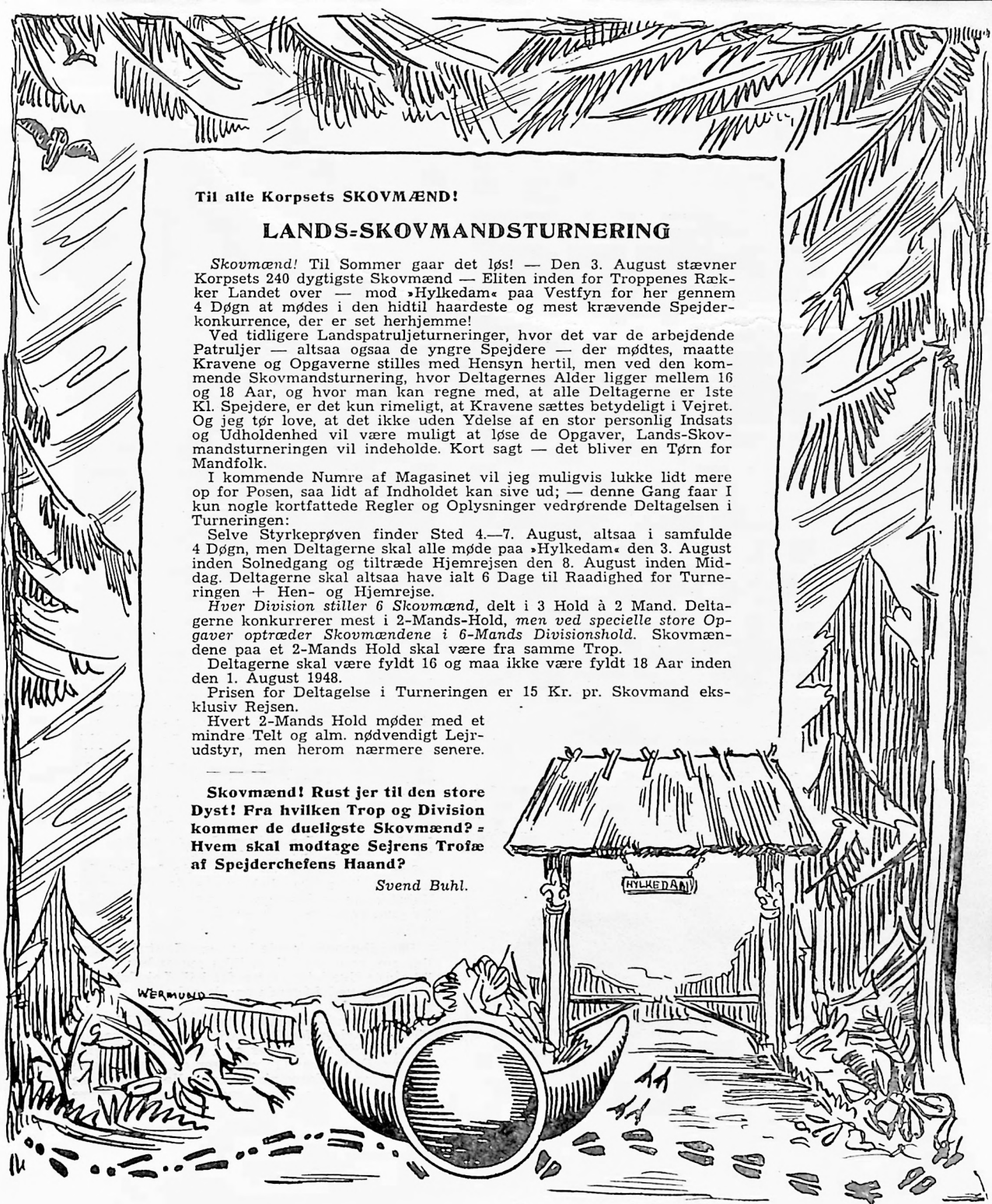
Deltagerne skal være fyldt 16 og maa ikke være fyldt 18 Aar inden den 1. August 1948.

Prisen for Deltagelse i Turneringen er 15 Kr. pr. Skovmand eksklusiv Rejsen.

Hvert 2-Mands Hold møder med et mindre Telt og alm. nødvendigt Lejrudstyr, men herom nærmere senere.

Skovmænd! Rust jer til den store Dyst! Fra hvilken Trop og Division kommer de dueligste Skovmænd? — Hvem skal modtage Sejrens Trofæ af Spejderchefens Haand?

Svend Buhl.

Har du taget

STIFINDER

Stifinder er et af de vigtigste Duelighedstegn. Det er forhaabentlig ogsaa et af de mest udbredte. Naar jeg alligevel begynder med Stifinder, er det dels paa Grund af Aarstiden, som er den helt rigtige til at lære sin By at kende, men navnlig i Haabet om, at alle II Klasses Spejdere vil kaste sig over dette Duelighedstegn, som man daglig risikerer at faa Brug for, enten til Hjaelp for andre eller for ikke selv at tusse forvirret rundt eller blive mørkerød hennem om Hjórnet.

Det er altsaa ikke nok at studere et Kort hjemme i sin Stue. — vi maa ud at kigge. Der er ogsaa nok at kigge paa. Hvis vi f. Eks. stiller os op ved Stationen, varer det ikke længe, før der kommer en fremmed ud, som iltomt fjerner sig paa »Apostolens Heste«.

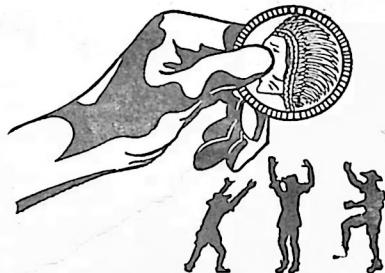
Hvem er han?

Hvor bor han? Hvad er han? Han ligner en ærværdig Kontornisse, men det kan ogsaa tænkes, at han er paa Vei til en vigtig Konference, hvor det skal bestemmes, hvormange Tørv vi skal have i næste Fyringsperiode. Efter ham! (Men pas paa ikke at blive bemærket, — Uniformen er let kendelig).

Hvis I er flere sammen, saa vælg hver sit »Offer« og fortæl om, hvor det har været, naar I efter fem Kvarter mødes igen paa Stationen. Men husk: Sorten er at opdage uden selv at blive opdaget. Og Ongaven er at finde ud af 1) hvor han skal hen? 2) hvilke Veie følger han? 3) gættede vi rigtigt, da vi kaldte ham Kontornisse? og især 4) følg bagefter Ruten paa et Kort for at se, om han gik den hurtigste Vej, og hvor mange af Vejene, du ikke har gaaet paa før. Var der Træer langs dem? Cyklisti? Laa der gode Forretninger, eller var det Villaveje? Særlige Kendetegn?

Gaar du paa Museum?

Museumshike. Naar din Familie er paa Museumstur, hænger du antagelig paa, selvom det kan tænkes, at du ikke finder det altfor spændende. Det er til Gengæld afgjort spændende selv at gaa paa Jagt. Begynd med at pumpe

Museets Kustode — mange Steder ved han en grusom Bunke om den Ting, du vil kende mere til eller om en af de andre Ting. Hvis han skulde høre til den kedelige Type, der tror, at de er ansat, fordi man ønsker at give dem et Levebrød, er der andre Muligheder: Leksikon, Bibliotek, Lærere, og eventuelt særlige Fagmænd i din Bekendtskabskreds.

Besøg kun et Museum — du skal passe paa, at du ikke drukner, men ogsaa faar aflagt andre Seværdigheder et Besøg, og lav en »Dagbog« over Ugens (eller Søndagens) Omdagelser, hvor Brochurer, Fotos, Tegninger blander sig med din Beskrivelse af det, du har faaet opsnuset. Bagefter er du maaske i Stand til at gøre en Patulietur eller en Familietur til en snærende Reise til fjerne Lande eller gamle Dage, og ved et Leirbaal kan du spinde en Ende om, hvordan man kan faa Liv i den vrantne Op-synsmand paa Bymuseet.

Tegn dit Bykort.

Naar du paa den ene eller anden Maade har været rundt og kender (jeg sæde kender) Gader, Veie og Seværdigheder i Nærheden af dit Hiem, din Skole eller Arbejdsplads og jeres Trosslokale (ved du forresten, hvordan der ser ud, hvor alle dine Patuliekammerater bor?), saa lav et Kort over Bven eller din Bydel og afmærk med Tal eller Naale de Steder, du har Brug for at kende (ikke mindst Læger, Politi, Brandvæsen, Posthus og Stationer). Samtidig opdager du maaske et Kvarter af Byen, som du ikke har noget Indtryk af endnu og benytter Leiligheden til at køre derhen for at rette Fejlen: kørs Distriktet igennem en enkelt Gang og tegn ved Hjemkomsten straks en Skitse af det, før du ser paa Kortet igen. Den er næppe fejlfri! Og nu kender du Distriktet!

Landsbyspejderne — slipper de for let? Jeg tror det ikke. De skal kende deres egen og Nabobyerne og desuden den nærmeste Købstad, før man kan sige, at de er udlærte.

Haandbøgerne havde jeg ogsaa Lyst til at sige lidt om, men det bliver ikke meget her. De er ikke alle lige lette at faa fat i til Lokalet, men naar man ved følgende om dem, kan man klare sig alligevel.

Vejviseren — 2 store, tykke, røde Bind af Kraks Vejviser for Danmark — kan laanes paa alle offentlige Kontorer og i adskillige Forretninger. Den giver Oplysninger om næsten alle Fabrikker og Forretninger, om alle Lejere i de større og mindre Byer Landet over og om flere andre Ting.

Telefonhaandbøger er der ingen II Kl. Spejdere, der ikke kender. Derimod er der nok en Del, der ikke kender det System, de er indrettet efter: Efternavn, Stilling og Fornavn alfabetisk. Telefonnøglen er en Fortegnelse over alle Telefonnumre. Se København, med Angivelse af, hvor i Telefonbogen man skal finde dem, der har et bestemt Nummer.

Posthaandbogen ligger fremme paa ethvert Posthus, — en rød Bog med gul Ryg. Den indeholder en Fortegnelse over alle de Personer og Firmaer, der har oprettet Postkonto (hvortil man kan indbetale de Penge, man skylder dem). Den vigtigste Inddeling i Posthaandbogen er ikke Efternavnene alfabetisk, men derimod ... (Find det selv).

Rejselisten udkommer hver Maaned og fortæller alt om Afgangstider og Ankomsttider, Takster og Fællesrejser, Pakkeforsendelser, baaede for Stats- og Privatbaner, Busruter og Færgeoverfarter osv. for hele Danmark. 75 Øre paa Stationer, i Kiosker og Boghandeler!

Om at vise Vej.

Prøv at spørge tre-fire Mennesker om Vejen til et eller andet Sted, som ligger et Par Kilometer borte) (og som du i Forvejen kender Vejen til), og du vil med Garanti faa en Række straalende Eksempler paa, at Folk ikke kender meget til nedenstaaende Regler for at vise Vej. Prøv endvidere, om du selv kan huske en ganske almindelig Melding mere end 5—10 Minutter. Følgende Melding blev fornylig givet til en af mine Spejdere. Da han havde erklæret, at nu kunde han den (2—3 Gentagelser var nødvendige), lod han den gaa videre til en anden. Da han »kunde« den, gik den straks videre til en tredje osv. Meldingen lød:

»Løb hurtigst muligt ad Vejen forbi Redaktøren og Skovløberen op til Fru Jensen paa Kalkgaarden og bed om at laane Telefonen. Ring saa til Ryvang 1893 x og sig, at Søren kommer først hjem Kl. 17 paa Fredag.«

Den ottende Modtager af Beskeden erklærede med Overbevisning i Stemmen følgende:

»Gaa op og ring til Nummer 83 og sig, at Søren kommer ikke hjem.«

Der var ikke een af de otte, som i de nødvendige to Minutter kunde huse hele den Melding, som de paastod at »kunne«.

Der var heldigvis ikke nogen af dem, der havde trænet til Stifinder (eller til Ordonnans), saa de har endnu Chancen for at kunne genoprette det forsømte.

Men nu Reglerne for at vise Vej i Byen.

Hvis du ikke har Tid til at følge Spørgeren, saa husk — inden du begynder at forklare:

1. **Meldingen skal være kort.** (Ellers har han glemt den, før han faar Brug for den. Evt. maa du nøjes med at vise ham hen i det rigtige Kvarter).

2. **Giv ham een Forklaring** og begynd ikke at væve om, at man ogsaa kan komme en anden Vej, der maaske er lidt kortere, men saa er der ogsaa flere Sving, saa maaske... osv. osv.

3. **Lad være med at »svinge for mange Gange til højre og venstre«** — den arme spørgende bliver helt tummelumsk og kan alligevel ikke huske mere end 2—3, højst — allerhøjst — 3—4 Drejninger.

4. **Tegn et Par Streger i Jorden.** De siger meget mere end baade to og tre Gentagelser,

navnlig hvis Vejen er indviklet og mere end 4—500 Meter lang.

5. **Giv Ruten Kolorit.** »Der er en Rundkørsel«, »der er en gul Bagerforretning, lige før De drejer til højre«, »der gaar to Veje til højre, følg den anden, den er asfalteret, medens den første er med Grus.«

Og endelig et Par meget anvendelige Maal, som du kan bruge, naar Spørgeren ser ud, som om han ikke har Begreb om Afstandsbedømmelse:

100 Meter = 1 Minuts almindelig rask Gang.

1000 Meter = 10 Minutters alm., rask Gang = 15 Minutters jævnt langsom Gang.

1000 Meter = 4 Minutters Cykling i pænt, jævnt Tempo = 3 Minutters Cykling i almindelig, rask Fart.

Og nu afsted. Du troede, at du kendte din By, at den ikke kunde byde dig Overraskelser eller spændende Jagter? Jeg haaber, at denne Artikel har overbevist dig om, at der endnu er meget at gøre, og at du kan faa mange sjove Oplevelser under den Jagt paa Stifindermærket, som du bør begynde nu.

Hjortefod.

Saa er Serien om

Duelighedstegnene begyndt!

De fleste af jer har sikkert hørt, hvordan de gamle har sagt, at før Krigen var Spejderne betydeligt dygtigere, end I er nu, og enkelte af jer har haft Mod — og Energi — til at svare: »Saa lær os noget!« — I det stille havde vi haabet, at langt flere havde svaret saadan. Da dette ikke synes at være Tilfældet, begynder vi nu denne Artikelserie, saa er det i hvert Fald ikke vor Skyld, hvis de gamle vil kunne sige det samme næste Aar.

En Advarsel er maaske paa sin Plads her. Der er ingen, der kan tage Stifinder — eller nogetsomhelst andet Duelighedstegn — bare ved at læse en Artikel eller en Instruktionsbog igennem. Duelighedstegn faar man for at have vist praktisk Færdighed, og den kommer kun med Øvelsen. Denne Serie bliver derfor kun Anvisninger paa, hvordan man faar den Øvelse, der skal til, — Resten staar til dig selv.

PF-Note. Ikke mindst PF kan faa Fornøjelse af denne Serie. Enten kan hele Patruljen tage samme Duelighedstegn, eller ogsaa kan du fordele Arbejdet, saa at der f. Eks. bliver to Specialister paa hvert Omraade i Patruljen. Bagefter kan de anvende de Skitser og Modeller, de har lavet, ved Instruktør for hele Patruljen, saa at hver Spejder er all-round. Den foreløbige Plan for Foraarets Artikler er: Stifinder, Ordonnans, Pioner, evt. Vejrlagttager og Lejrsportsmand. Gode Ideer til de kommende Artikler er naturligvis velkomne, ligesom Kritik af det, der er kommet, maaske kan gøre de senere Artikler bedre end ellers.

God Fornøjelse!

Hjortefod.

En norsk Spejder fortæller om

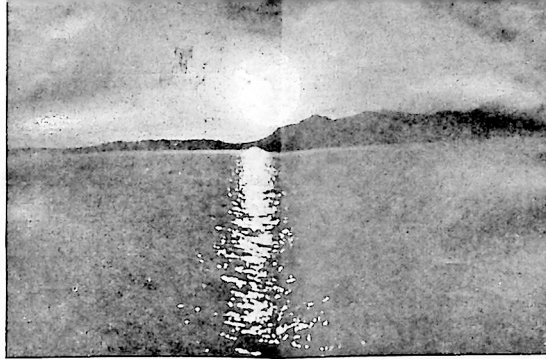
Det store, norske

Lofotfiskeriet er begynt. Dette verdens største fiske, som samler fiskere fra Nordfjord i syd til langt opp i Finmark i nord. Det blir således hvert år en sammenkomst av folk fra over halvdel av den norske kysts utstrekning. Det antall av menn, gamle og unge (mest unge), som samles i Lofoten utover etterjulsvinteren, går opp i et par titusen, ja i 1935 var det opp i 35.000. De holder ganske visst til i en tjue til tredve forskjellige havner, eller vær som en sier her, langs lofotbyenes østside, men oftest er brorparten klumpet sammen på en liten del av de hunre kilometer som er hele utstrekningen av det felt hvor dette store fiske foregår. Noen år vestpå, andre år — som i alle år siden 1917 — i Øst-Lofoten, på det lille område omkring Skråva og vestover mot Henningsvær. Mellom Skråva og Austvågøy strekker der seg en dyprenne inn fra Vestfjorden forbi Svolvær og helt inn i Austnesfjorden, og langs sidene av denne dyprennen er det særlig de millionsterke arméer av gyteferdig torsk er å finne, nede på 50 til 100 meters dybde.

Her samler de seg da også, de store flåter av fiskerbåter, små og store, som har stasjon i havnene der omkring, men Svolværs store og forgrenede havn huser de fleste.

Paa det havstykket som hurtigruten passerer på sin vej nordover mellom Stamsynd og Svolvær, kan en hver dag se det imponerende skue av de flere tusen båter og kuttere som holder på å trekke eller sette garn, sette eller trekke liner, men mange er det som ganske enkelt fisker med håndsnoere — eller jukse — som det heter paa godt norsk. — Her finner vi verdens rikeste fiskefelt Hølla, mellom Svolvær og Skova. Båtsværmene kan være delt i flere partier, tett eller mere spredt etter hvor tett fisken står. Men ofte sees bare en kjempemessig tett sammenpakket mass av farkoster paa kanskje 3 til 4 kilometers lengde og en halv eller hel kilometers bredde, med en grå røytsky av motorekshauss svevende over. Hit ut er det at der ofte i vinterens løp arrangeres spesielle turistruter fra Bodø og Narvik, ja til og med fra Oslo, for at byfolk fra Norge og Sverige skal få set på fisket. De får også anledning til å prøve fiskelykken og det kan ofte bli litt av en prøve naar de skal dra inn en vilter fisk på ca. 8 kilo. Ja en har fått torsk som har vært over 30 kilo. Ikke noen smågutt akkurat.

For Fiskere som deltar i dette fiske, er det neppe det maleriske og imponerende i dette skuespill paa havet med de skinende Lofotalper som scenedekorasjon, som gjør mest inntrykk, for dem er det en kamp. Ikke bare en kamp med havet og lykken, men ogsaa om plassen og særlig naar det gjelder de redskaper som skal stå nattem over, som garn og liner. Hver båt setter ut garnlenker på opp til 4 kilometers lengde, og linesetningene er ikke kortere, men deles oftest i flere stykker. Sammenvasning av redskap er derfor meget almindelig og det er derfor om at komme ud

Midnatssolen stråler over Lofoten.

LOFOT-FISKERI

på feltet saa tidlig som mulig, men ikke før det blir gitt tilladelse fra en bestemt oppsynsskøyte. Ved trekning av slikt sammenvaset bruk kommer ikke bare de beste sider av menneske-

naturen fram. Men en må allikevel forundre seg over at det går såpas som det gjør. Det skyldes nå først og framst at det er bestemte regler for fisket. Regler som fastsettes av fiskerne selv gjennom valgte komiteer, under ledelse av en offentlig ansatt utvalgsformann. Men det beste middel til å sikre orden i fiske er at fiskefeltet er oppdelt i særskilte teiger for hver redskapsart, og der er flere oppsynsfartøyer som patrylljerer og passer på at grensene respekteres.

De fleste fiskefartøyer på over 12 til 14 meters lengde er også hus for sitt mannskap. Men de har ganske små eller åpne båter i land i rorbuer, og det er oftest små hytter med ett oppholdsrum, hvor to båtlag, 8 til 10 mann, sover, koker, spiser, diskuterer og arbeider med garnbøtning eller agning av liner. Komfortabelt er det ikke og matstellet blir ofte så som så. Den vanlige kost er kaffe og skiver med margarine og litt pålegg, før krigen helst med sirup på, og om kveldene fersk torsk med lever og rogn til. Men turen til Lofoten er også en opplivende avveksling for mange som ellers lever på ensomme steder og mest er henvist til sitt eget og de nærmestes selskap. —

Fisken som før for det meste ble saltet eller tørket, blir nå for det meste fraset som filé eller iset og eksporteret som fersk fisk. Dette er nesten tilfelle med all den fisken en får i første del av fisket, for den er fetest og finest. Filéen går helst til Mellom-Europa, mens den isede fisken helst går til middelhavslandene som bare benytter fisk i fastetiden, og som gjør at en i det varme klima ikke er avhengig av kjølerum for å oppbevare fisken i denne form. Rognen saltes eller legges ned som hermetik for senere eksport eller innelandsk forbruk.

Levertrannen som er et produkt av dampet skreilever, er meget ettertraktet fra hele verden. Det er jo den beste medisin til sunnhet og vellvær som i det hele tat gis.

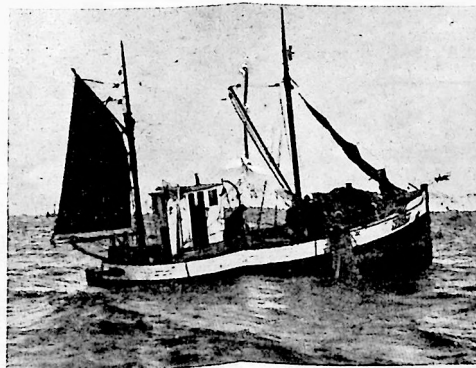
Paa grunn av konjungturen var det økonomiske utbytte av en vinters arbeid på Lofot-havet før krigen ofte smått fordi redskap og agn krevde så store utlegg og det hendt at folk måtte reise tomhendet heim. Men de kom som oftest tilbake neste år, for et godt år kunne enkelte tjene et tusen kroner, og med 2—300 kroner i netto, var de fleste noksaa fornøyd. Men nå er prisene paa fisken blitt meget bedre og fiskerne tjener derfor bedre.

Se, det var lite om Lofotfisket.

Halvor Ribe.
Melbo.

Baadene i Havn efter endt Dagværk.

Lofotfiskeriet i Februar-Marts er et haarut og koldt job, et Arbejde for Mandfolk i de smaa Fiskerbaade.

I Række og Oled hængende i tørke, som er et karakteristisk sight i Lofoten.

SELERNE

— mødt tre Bekendte,
der lod til at blive
overraskede —

Forleden, da jeg gik paa Gaden, saa jeg pludselig en 10 Øre lige paa Flisen. Med strakte Knæ foretog jeg en Bøjning, der vilde have fyldt min Gymnastiklærer med Beundring, og jeg fik fat i Mønten. Jeg kunde godt have ladet den ligge, for jeg havde lige faaet Lommepenge — men alligevel.

Samtidig hørtes en Lyd, som naar en Sele sprækker, og det viste sig, at det var netop det, der var sket. Med Hænderne i Lommen maatte jeg gaa paa Jagt efter et Par nye Seler, og efter at have gaaet forbi en Mængde Bagere og Chokoladeforretninger fandt jeg et Sted, hvor man handlede med Seler. Formedelst 2,75 erhvervede jeg mig — efter Ekspedientens Ord — et Unikum i Retning af Seler. Der var udviklede Mekanismer med Skruer, Hjul, Baand og Taljer, alt sammen for at gøre Selerne bedre og dyrere. Med en Brugsanvisning, der var et helt Værk i tre Bind, forlod jeg Butikken for at eksperimentere paa egen Haand.

Da jeg havde mødt tre Bekendte, der lod til at blive overraskede ved ikke at se mig svinge med Kasketten, som jeg plejer, besluttede jeg mig til — for ikke at gøre mig helt umulig inden for Bekendtskabskredsen — at gaa ind i en Telefonbox for at bytte om paa Selerne.

Den Plads, der er tilmaalt En i en Telefonbox, er saa ringe, at en Italiener vilde le haanligt ved Tanken om at skulle sige noget paa et saadant Sted. Jeg maatte derfor udøve Akrobatik som et Slange-menneske for at krænge Jakken af og faa de gamle Seler af og de nye paa.

For at gøre en kort

Historie lang: Jeg blev færdig, pakkede de gamle Seler ind i det lyserøde Papir, hvori de nye havde været og gik ud af Boxen. Uden for var der samlet et Opløb af normal Københavnerstørrelse, der formelig slugte mig med Øjnene. Opløbet styrtede frem for at se, om der var flere i Boxen og blev tydeligt skuffet, da de saa, at denne var tom. Der ankom to Betjente, som forsøgte at skaffe Vidner paa, at et raat og hensynsløst Slagsmaal havde fundet Sted inde i Aflukket. Da der meldte sig Masser af Vidner, mente jeg ikke, at jeg behøvedes paa Arenaen, hvorfor jeg forlod denne.

Paa et Gadehjørne saa jeg mit Snit til at kaste Pakken med de gamle Seler fra mig, og uden videre Hændelser var jeg naaet næsten hjem, da et Bud kom halsende med noget lyserødt og forlangte Findeløn. Da han fik 1 Krone, beklagede han sig over, at Folk i Almindelighed ikke smider flere Pakker fra sig, end de gør.

Nu blev jeg desperat og for at komme af med de ulyksalige Seler, kastede jeg Pakken op i en forbikørende Skraldevogn. Nu gad jeg nok se den, der kunde komme med den og forlange Findeløn.

Næppe var jeg kommet inden for Døren og havde set ind i Stuen, før jeg opdagede den lyserøde Pakke. Den laa paa Bordet og grinede.

— Nu skal det være Løgn, tænkte jeg, tog Pakken og smed den i Nedstyrningsskakten.

Hvad min Mor sagde til mig, og hvad jeg svarede, da hun ikke kunde finde en lyserød Pakke med Silkestrømper, tør jeg ikke skrive her — for jeg kan ikke lide Folk, der fortæller lange Historier. 1. Valby.

— et Bud kom halsende
med noget lyserødt og
forlangte Findeløn —

Et Par nyttige Bøger, som du bør sikre dig NU!

Spejdernes Lommebog

Da Lommebogen jo atter i Aar først kom nogle faa Dage før Jul, er der maaske mange af jer, der ikke har faaet den. Bogen er imidlertid saa god, at I bør anskaffe jer den. Foruden det sædvanlige Kalenderstof, indeholder den saa mange interessante Spejderartikler, at enhver Spejder bør eje den. Den koster Kr. 2.25, og indsendes Beløbet + 10 Øre til Porto i Frimærker til Depotet, vil I faa den tilsendt.

Den lille Spejderbog

er uundværlig for enhver Spejder. Har du den ikke allerede, bør du snarest anskaffe dig den. Af de forskellige Afsnit skal vi nævne: Naturliv, LejrLiv, Vandringer, praktiske Færdigheder, Skemaer til Noteringer m.m. Det er en Bog, du vil faa Gavn og Glæde af og som du i hele din Spejdertid Gang paa Gang vil vende tilbage til; thi den indeholder en Masse Tavler med Tegninger af Lejrarbejder, Planter, Fugle, Dyr og Fisk, Kortsignaturer, Vejtvavler, Morsealfabetet, Toflags signaler og meget mere, som du til Stadighed vil faa Brug for.

om Bæltepunge

Det er rart at vide, hvor man har sine Penge, naar man er Patruljens Skatmester og skal ud-betale til Patruljens Hovmester, som skal købe Proviant til Week-end-Lejren. Det er hurtigt gjort at lave en *Kuskepung* som vist paa Tegningen. Den er stor og rummelig, saa der kan være mange Smaaskillinger deri.

Et Stykke Skind klippes cirkelrundt (ca. 25—30 cm i Diameter), idet der dog tilklippes 2 Tunger lige modsat hinanden. Derefter klippes et lige Antal Huller (28—30) med lige stor ind-byrdes Afstand hele Vejen rundt langs Kanten. Igennem disse Huller trækkes nu ud og ind 2 — to — Snører af stærkt Sejlgarn (Gardinsnor) eller Læder, og Enderne bindes sammen hver for sig, saa de danner 2 Ringe.

Naar du nu trækker med en Haand i hver Ringsnøre, vil *Kuskepungen* lukke sig. Slaa en Knude og vikl Snørerne om Pungen, og ikke en eneste Enøre vil kunne trille ud.

Men alligevel har du ingen Garanti for, at ikke hele Pungen falder ud af Lommen paa dig.

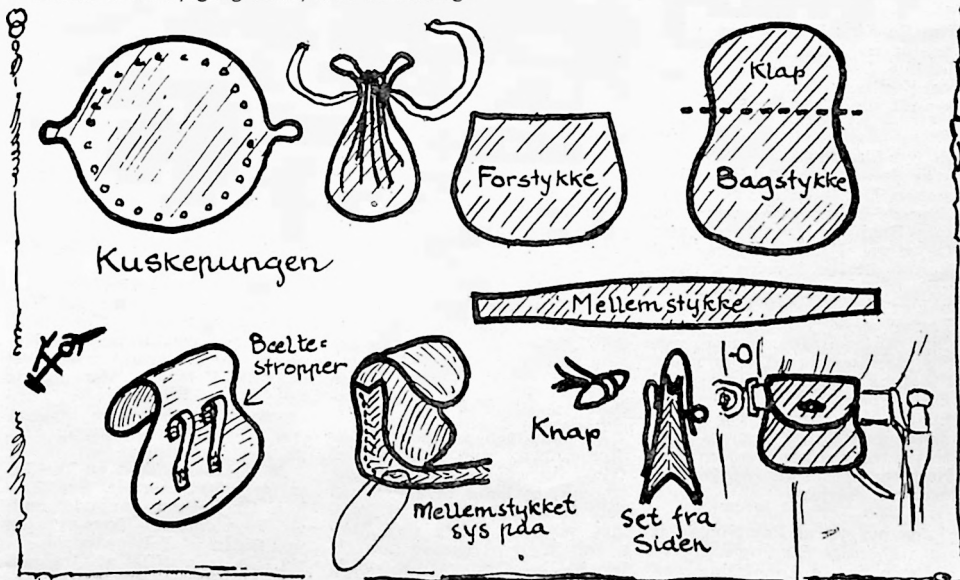
Lav derfor en *Bæltepung*.

Læder er selvfølgelig bedst, men du kan og-

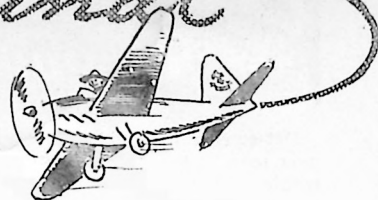
saa bruge svært Lærred. Klip ud som paa Tegningen. Der er Forstykke og Bagstykke med Klap. Den lange Strimmel er Mellemstykket, som gør Pungen mere rummelig. Gøres dette Mellemstykke bredere paa Midten, bliver Pungen rummelig, men alligevel smallere foroven, saa der ikke saa nemt kan falde noget ud. Mellemstykket skal være lige saa langt som hele den runde Kant af Forstykket. Først syr du en eller to Stroppe paa Bagsiden af Bagstykket, hvorigennem Bæltet skal trækkes, derefter syr du Mellemstykket paa Bagstykket. Dernæst syr du en Knap i Forstykket, f. Eks. ved at bøje en smal Læderstrimmel omkring en lille Tværpind, og saa sys Forstykket sammen med Mellemstykket. Til sidst skæres en Slids i Klap-pen paa Bagstykket, hvorigennem Tværpinden kan trækkes, og Pungen er klar til Brug..

Gid du maa faa mange Penge i den, og at du vil bruge dem fornuftigt.

Jeg har talt.

Kørset rundt

»Elefantungen« sejrede!

Fra Skjalm Hvide Divisions Skovmandsweek-end meldes:

Lørdag Aften opførte de »nys« ankomne Skovmænd deres Bivuak, og det varede et Stykke Tid, før der var Ro i Lejren, men efterhaanden blev der stille, og man hørte kun Granernes Susen.

Ved 7-Tiden næste Morgen blev vi vækket af Esbern Snare Skovmændenes Tuden i Korhornene, og efter at Morgenmaden i Hast var fortæret, gik det ned til Skarridsø, hvor vi skulde bygge Sejlbaade.

Efter at have brugt det meste af Skarridsø's Sivbevoksning og 1½ km Snor kom Baadene i Vandet. To af Baadene fik Navne, nemlig »Elefantungen« og »Divisionens Pfeil« — den sidste svarede til sit Navn, idet den endte sin Tilværelse som Undervandsbaad. Samme Skæbne overgik en Holbækbaad, og den hidsige Kapsejls endte med, at »Elefantungen« sejrede overlegent.

Efter at Vandgængerne var froteret varme, begyndte Tilberedningen af Middagsmaden, der bestod af Kaniner stegt paa Spid og Duer i Ler; i Løbet af en lille Time var den herlige Spise færdig, og saavel Kaninerne som Duerne forsvandt som Dug for Solen.

Julle.

Et nyt Spejderblad

er dukket op i Aarhus Divisionen. Det lyder Navnet »Lille Pioner« og er redigeret af et Par Spejdere fra 11. Aarhus. Og disse Fyre redigerer det kun — Stoffet leveres af Divisionens Spejdere. Bladet indeholder Artikler af alle Slags: Fortællinger, Hovedbrud, nyttige Oplysninger, sidste nye Spejdersange osv. Det er paa 6 Sider og koster Kr. 1,30 + 30 Øre i Posttillæg (udenfor Aarhus) for 6 Numre, (½ Aarsabonnement); et saadant kan tegnes af enhver Spejder ved Henvendelse til Raarup, Ørums-gade 10, Aarhus.

Jeg har set et Par Numre af det righoldige Blad og kan give det min bedste Anbefaling med paa Vejen.

Red.

En Aars-Mødeprocent paa 83!

Det er 5. Odense Trop, der i Aar har mødt saa godt.

Det er særlig bemærkelsesværdigt, naar man ved, at Troppen har 6 alm. Spejderpatruljer og 2 Skovmandspatruljer.

Smaa Ting om Spejderudrustning.

Spejderdolken er et af Spejderens bedste Værktøj. Den kan bruges til alt. Snitning, Neglerensing, til at spille Land med og ret ofte ogsaa til Savning. En Dolk skal behandles med Varsomhed. Den bør aldrig slibes, thi saa slides den for hurtigt, og saa kan man skære sig paa den. Som Regel er det ligegyldigt, om man skærer med den tykke eller tynde Kant.

»BIRKEBARKEN«.

Birketroppen.

Lokale!!!

Hurra! Hurra! Saa fik vi et Lokale. En af Spejderne kom en Dag glædestraalende hen til mig og sagde: »Jeg kan skaffe et Lokale! Det er Værten, der bor neden under os, han har et Kælderrum, som vi kan faa til Lokale. Der er osse en god Kakkellovn, og naar vi skal have Møder, gaar jeg ned og tænder op, saa er der varmt, naar Mødet begynder.« Ser I, det er en helt rigtig Spejder, han var beredt, da Chancen var der. Jeg tror ikke, vi skal nævne Navne, men vi kan takke ham, fordi han skaffede os et Lokale til Troppen og Flokken.

1. Viby Trop.

De Randers Spejdere paa natligt Orienteringsløb.

Foruden Randers Kolonne, der bestaar af de 5 Randers Troppe og den nystartede Hammershøj Trop, deltog ogsaa Ørsted i Kolonnens store Natløb.

Indledningen forøgede straks Stemningen. kun Mødestedet (Hovedbanen) og Mødetid var opgivet; saaledes blev det ved hele Natten fra Post til Post, idet vi ikke vidste paa Forhaand, hvor vi skulde hen eller hvilke Opgaver, vi vilde blive stillet overfor, ja selv

Dommerne og Kontrollerne anede intet som helst om Opgaverne eller Øvelsesterrænet, før de var midt i det.

Løbet fandt Sted i Løvenholm Skovene og gik gennem et ganske pragtfuldt Terræn. Det var et meget vanskeligt og krævende Løb, der stillede store Krav til Deltagernes Orienteringsevner, f. Eks. at gaa 500 m ret Øst gennem en tæt Skov med Bakker og Slugter er ikke altid saa lige til, naar Klokken er 24, og man er 12—13 Aar.

Af Opgaverne kan nævnes Opmaaling af et Hus i Nattens Mulm og Mørke uden Metermaal, Lyssignalering, Baaretransport m. m. Et Sted maatte Patruljerne grave sig under en stor væltet Træstamme ved Hjælp af Hænder og Spader.

Et Sted blev en Patrulje af Politiet antaget for Krybskytter men »slap for videre Tiltales«.

Fra Kl. 4—8 sov vi de retfærdiges Søvn, og Kl. 9 sluttede vi af med en Parade paa Pladsen foran Auning Station.

Vindende Patrulje blev »Hejren« fra Laksetroppen med »Tigern« og »Løven« fra Niels Ebbesen paa de næste Pladser. I den samlede Tropskonkurrence vandt Niels Ebbesens Trop.

G. B.

Til Stor-Bazar i Helsingør

Umtagati er Navnet paa Helsingør-Spejdernes Totempæl, en Slags Trægud med to Hoveder, meget smukt udskaaret af Erik Veistrup. Man kunde Lørdag og Søndag se Umtagati og en Mængde andre interessante Ting paa Spejdernes Udstilling og Bazar.

Midt i Salen stod en Tee-Pe, et stort Indianertelt. Fra Balkon til Balkon var udspejndt en Hængebro af Tovværk, og ved Siden af Teltet stod en sollid Bro, fremstillet af Granratter og Sejlgarn. Paa Teltets an-

Et nyt Aar er begyndt, et Aar der vil stille de største Krav til os alle. Danmark blev fattigt af 5 Aars Krig, og selv om det gaar fremad, er der endnu et godt Stykke Vej at tilbagelægge. Indskrænkninger sker stadig paa mange Omraader, bl. a. ogsaa Papirtildelingens, men vi faar vel trøste os med, at det for at blive godt først maa være rigtig galt.

Den nye Ramme paa Forsiden skyldes Tegneren Oskar Jørgensen.

Vi er blevet anmodet om at meddele, at der gennem Kirkernes Verdensraad for Ungdom i alle Lande er blevet udskrevet en Præmiekonkurrence om den bedste skriftlige Fremstilling af Emnet: Kristus og Verdens-Venskab. Præmierne bestaar hovedsageligt i konstante Beløb i Svejtskr Francs. Der maa gerne skrives paa Dansk (1000—2000 Ord), og Arbejdet sendes inden 1. Maj 1948 til Pastor G. Sparring-Petersen, Brønshøj Kirkevej 6, Kbhn. Brh., hos hvem nærmere Betingelser rekvireres.

Og saa glæder jeg mig til ogsaa i det nye Aar at modtage et Væld af Breve fra jer med Nyt fra Troppen eller Patuljen, Kritik eller Ros, Forslag, Fotografier og Tegninger — alt er velset.

Med Spejderhilsen

Torben.

den Side kunde man se et saakaldt Gammelmandskogested, ogsaa sat sammen af Granrater og Sejlgaarn, og igrøvrigt var der Masser af Ting fremstillet

ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Niels Ebbesens Tropp: Philip Mohr, Kaj Nielsen, Henning Bonnevie. — 8. Odense Tropp: Gunnar Lie. — Marsk Stigs Tropp: PF Ole Feilberg. — Laksetroppen: Skm Harald Madsen. — Falkonerspejderne: Preben Jensen. — 5. Odense, Sct. Georgs Tropp: Skm Niels Nielsen, PF Torben Knudsen. — 4. Godthaab Tropp: PF Eilif Jensen, PF Carl Jørgen Rasmussen, Skm Kaj Børge Olsen. — 6. Østerbro Tropp: PF Bent Bjerring, PA Birger Petersen. — Vikingernes Tropp: Gregers Olaf Ersgaard. — 1. Assens Tropp: PF Aage Pedersen.

VÆBNERE

5. Aarhus Tropp: PF Kaj Olsen. — Kongsvang Tropp: PF Ove Hansen. — Marsk Stigs Tropp: PF Ole Feilberg, PA Jørgen Nielsen, PA Georg Jensen. — Niels Ebbesens Tropp: PF Henning Møller, PA Michael Mikkelsen, PA Ole Munksgaard Nielsen. — Laksetroppen: PF Jørgen Volsing, PA Torkil Graversen. — 2. Valdemar Sejrs Tropp: PF Jørgen Olsen. — Dronning Margrethe Tropp: Skm. Kurt Bache, Skm. Poul Sørensen. — 1. Bogense Tropp: PF Erik Paarse Andersen, PF Jørgen Jørgensen, Sp. Willy Andersen. — 5. Odense, Sct. Georgs Tropp: Skm. Henning Esman Jensen. — 4. Godthaab Tropp: PA Leo Karpatoft, PF Arne Skap. — 1. Assens Tropp: PA Jørgen Oxlund, PA Frits Pedersen.

RIDDERE

1. Aabenraa Tropp: PF Holger Henriksen. — Kongsvang Tropp: Skm Poul Erik Jensen, TA Haakon Clausen. — Marsk Stigs Tropp: PF Karl Otto Sembach, PF Poul Gideon. — Falkonerspejderne: Preben Jensen. — 4. Godthaab Tropp: PF Eilif Jensen, PF Carl Jørgen Rasmussen, Skm Kaj Børge Olsen. — 1. Assens Tropp: PF Aage Pedersen.

VANDRINGER

60 km:
Falkonerspejderne: Leif Ratcliffe.

100 km:
5. Aarhus Tropp: PF Kaj Olsen, PF Jørn Graabæk. — Peder Skrams Tropp: Ole Glavind, Emil Christiansen, Kaj Pilgaard.

af Spejderne, saaledes en Række udmærkede Panoramaer af Lejre og andre Spejderforetagender. En Stand med en Række glimrende Fotografier af Spejderne i alle mulige Situationer, bl. a. fra Jamboreen, vakte stor Opmærksomhed, og forskellige Samlinger af Minerale og udstoppede Fugle vakte ogsaa stor Interesse. Ved Siden af Umtagati saas en lille Baad af Grene og et vandtæt Teltunderlag, og Spejderne garanterede for, at den kunde sejle.

Søspejderne og Ulveungerne var ogsaa repræsenteret paa Udstillingen.

Ingeniør Lang bød velkom-

men og rettede en Tak til alle, der havde bidraget til Arrangementet. Derefter gav han Ordet til Borgmester Schytz, der bl. a. udtalte:

«Denne kombinerede Udstilling og Bazar viser paa en udmærket Maade det Arbejde, som Spejderne udfører. Dette Arbejde har stor Betydning baade for de unge, som deltager, og for Samfundet som Helhed. Vi, der er ude over den første Ungdom, ønsker, at vi selv som unge havde haft Lejlighed til at deltage i det Arbejde, som ikke alene Spejderne, men ogsaa f. Eks. FDF og DUI udfører.»

Ski OG SKIUDSTYR

Vi har det rigtige Udvalg i Ski og Skitilbehør, og vi kan give den bedste Vejledning ved Anskaffelse af Udrustning.

Finske Birketræsski, »Patrullskidor«:

Længde: 180—190 cm 200—210 cm

Pris Kr.: 49,00 50,00

Asketræsski, Terræn- og Slalommodel:

Længde: 180 cm 190 cm 200 cm 210 cm 220 cm

Pris Kr.: 44,50 46,50 48,50 50,50 53,50

Juniorski, udsøgt Træ, profilskaaren:

Længde: 135 cm 150 cm 165 cm 180 cm

Pris Kr.: 16,85 17,35 17,85 18,35

Børneski i udsøgt Træ:

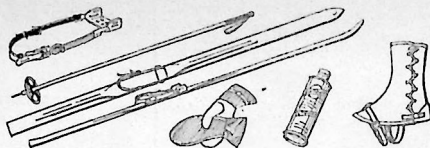
Længde: 135 cm 150 cm 165 cm

Pris Kr.: 13,50 14,00 14,65

Bindinger, Gresshoppa, den bedste

Model pr. Par 16,50

Børnebindinger pr. Par 8,85

Gummiplader pr. Par 1,50

Skistave af Tonkin, Børnestave 7,85

Herre 16,50

Staalstave 37,00

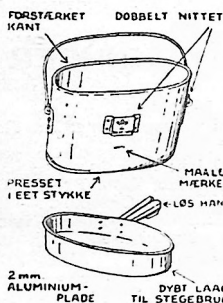
Skigamascher i Lærred med Skindforstærkninger ... hvide 15,85 blå 16,85

Skiluffer, marineblaat Stof m. cromgarvet Skind i Haandfladen, Juniorstørrelse 8,50

do. Herrestørrelse 9,75

Skivoks, Remme, Støvlebeslag, Olie og alt andet Skitilbehør føres.

EKSTRA TILBUD. Svære engelske sorte Olielærredsfrakker med Hælfoer og Forstærkninger ved Lommer og Knaphuller. Den helt rigtige Spejder-Regnfrakke. — 14—18 Aar Kr. 60.00.

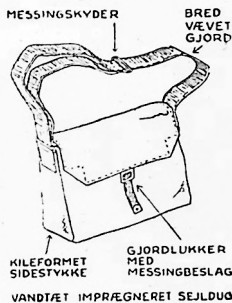

„BILLY-CAN“

Det længe savnede Enkeltmands- og Skovmandskogesæt, er nu atter kommen. Denne Gang i en meget forbedret Udga-ve, der er godkendt af Ledelsen af Det danske Spejderkorps' Førertræning.

Der er kun et begrænset Kvantum til Raa-dighed, saa vi anbefaler alle at sikre sig i Tide.

Kr. 9.85

„Tommy“ TVÆRSÆK

Den originale engelske Skuldertaske fremstillet af det bedste Khakidug og i den helt rigtige Facon og Størrelse.

Uundværlig for enhver Spejder til Søndagsturene og Lejrene.

Kr. 9.60

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magazin

Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Søgade 3, Sore.

Norre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Odense: Klostervej 19

Ekspr. Kl. 9—5½, Fredag 9—6, Lørdag 9—2
Depotet er Korpsets egen Forretning og
giver Bonus til Korpsets Afdelinger

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711. Kontorlrd Kl. 8—16, Lør-
dag Kl. 8—12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret